

שיחת השבוע

יש חדש

ערוכים לחנוכה

צעירי חב"ד נערכים למבצע הגדול של הבאת אור החנוכה להמוני בית ישראל. אלפי פעילים יביאו את שמחת החג לכוחות הביטחון, למואשפזים במרכזים רפואיים, לקשישים בבתי אבות, לריכוזי עולים ואף לבתי כלא ועוד, ויזכו את הציבור בהדלקת הנרות. חנוכויות ענק יוצבו במרכזי הערים ויפרסמו את נס חנוכה. בכבישי הארץ יוענו אלפי כלי רכב נושאי חנוכויות ואף הן יתרמו לפרסומי ניסא' בחוצות הערים.

סיום הרמב"ם היומי

ביום ראשון, כ"ב בכסלו, יסתיים מחזור הלימוד השלושים ושלושה של הרמב"ם היומי, ויפתח המחזור השלושים וארבעה. את לימוד הרמב"ם היומי תיקן הרבי מליובאוויטש, ומעלתו המיוחדת היא שהמוני בית ישראל לומדים יחדיו את כל הלכות התורה. חגיגת הסיום תהיה א"ה ביום הסיום, בשעה 5 בערב, ליד ציון הרמב"ם בטבריה. לאחר מכן אירוע חגיגי במלון לאונרדו פלאזה, במעמד רבנים ואורחים.

מצטרפים ללימוד

ללימוד הרמב"ם היומי נקבע גם מסלול של פרק אחד ליום, המסתיים אחת לשלוש שנים, וגם מחזור הלימוד הזה מסתיים השנה ומתחיל מחזור חדש. זו הזדמנות להצטרף ללימוד הרמב"ם היומי, באחד המסלולים. את לוח הלימוד למחזוריים החדשים אפשר להשיג בבתי חב"ד וגם בטל' 072-2770100.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:11	4:42	5:13	4:26
5:14	5:47	6:09	5:25

319 בתי-חב"ד מוקד-חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

אחדות כוחות היא יתרון

אל תניחו ללהטוטי התעמולה לבלבל אתכם. שאלות כבדות משקל עומדות להכרעה. רק בכוחות מאוחדים נצליח

חייבים למנוע אבדן קולות. הקול מכריע (צילום: שניאור שיף)

חשוב לומר את הדברים עכשיו דווקא, קודם שנרתמים הסוסים לעגלות התעמולה. אין לנו הפריבילגיה להריץ מפלגות קטנות ולהמר על גורלנו וגורל ילדינו. שאלות רבות מדי עומדות על הפרק מכדי שנניח לכל הרוצה להתפצל לעשות שבת לעצמו. מה נאמר אחר-כך, אם בגלל אבדן הקולות האלה יתקבלו החלטות אומללות והרות-אסון – שהיו לנו כוונות טובות? או שהיה איזה סקר נידח שנתן לאותה רשימה סיכוי לעבור?

הברירה האמיתית

חייבים להוביל עכשיו מגמה של חיבור ואחדות. צריך לטפח הבנה שאחדות כוחות היא יתרון ולא חיסרון. לו הייתם מצביעים בלב שלם למועמד כלשהו לו היה רץ לבדו, אין שום פגם בהשתלבותו ברשימה גדולה יותר. הוסיפו להצביע לו, אלא שהפעם אתם בטוחים שקולכם לא יאבד, ושלכל היותר ייבחר בזכותכם מועמד מהסביבה הקרובה לעמדתכם. וכי הייתם מעדיפים שבמקומו ייבחר מועמד מהקצה השני?! זאת בעצם הברירה העומדת לפנינו.

אל תניחו ללהטוטי התעמולה לבלבל אתכם. שאלות כבדות משקל עומדות להכרעה. העולם לוחץ עלינו להיכנע לתכתיבי אויבינו ולהקים מדינת טרור בלב ארצנו. זהותה היהודית של המדינה עומדת על כף המאזניים. כל אחד ואחת צריכים לחוש שקולם חורץ גורלות. בכוחות מאוחדים נצליח.

מערכת בחירות היא כמו מים לדג בעי בור פוליטיקאים, עיתונאים, פרשנים, עסקני בחירות וכדומה. בקרב רוב הציבור הפוליטיקה מעוררת מיאוס, ובוודאי כאשר התחושה היא שהבחירות נוחתות עלינו בתכיפות גבוהה מדי. הציבור הרחב מצפה שהגל העכור הזה כבר יחלוף.

אך עם כל המיאוס מן הפוליטיקה אסור לשכוח שהיא משפיעה מאוד על גורלנו. אין לראות את המערכה כ"ישחקו הנערים לפנינו". בסופו של המשחק יהיו תוצאות, והן יקבעו את יחסי הכוחות בכנסת הבאה. מזה ייגזרו הרכבה של הממשלה הבאה, קווי היסוד שלה, מדיניותה ואילו חוקים תחוקק הכנסת – דברים שישפיעו על חיי כולנו.

לא להימורים

במערכת הבחירות הנוכחית כללי המשחק משתנים. העלאת אחוז החסימה יוצרת מציאות חדשה, שלא בהכרח הציבור קולט את מלוא משמעותה. כך היה בבחירות תשנ"ב (1992), לאחר שאחוז החסימה הועלה, וכמה רשימות של נאמני ארץ ישראל לא הצליחו לעבור את המשוכה.

התוצאה הייתה אומללה. אף שמספר המצביעים לגוש הימין היה גדול מן המצביעים לגוש השמאל, אבדן הקולות העניק רוב למנדטים של גוש השמאל. כך הוקמה ממשלת שמאל, עם מרצ במשרד החינוך, ועם ההרפתקה הנוראה של אוסלו. אותם נאמני ארץ ישראל עמדו אחר-כך בצמתים, הניפו שלטי מחאה וצעקו בגרון ניחר. מאוחר מדי.

גם במערכת הבחירות האחרונה ירדו לטמיון כמאה אלף קולות של יהודים שומרי מצוות ונאמני ארץ ישראל. ירדו לטמיון אמרנו? לא מדויק. הם התחלקו בין המפלגות האחרות. אותם יהודים טובים הכניסו במו ידיהם עוד מנדט או שניים לרשימות שהשקפתן מנוגדת לחלוטין לזו שלהם. לו היו הקולות האלה ניתנים לרשימות גדולות יותר, סביר להניח שתמונת המצב הייתה שונה לחלוטין, הרכב הממשלה היה אחר, וגזרות רבות היו נמנעות.

הפשתן, הפחמי והניצוץ

פתילה - יש לנפץ אותו. הניפוץ מסמל ביטוש וביטול של תחושת הגאווה.

רק ניצוץ אחד

כעת תובן משמעותו הרוחנית של המשל. ה'פחמי' הוא היהודי, המבקש להכניס את ה'פשתן', הגאווה הפסולה, מרשות הרבים, המסמלת את העולם שאינו מכיר בשלטונו של הקב"ה, אל תוך רשות היחיד - רשותו של הבורא.

עלול היהודי לחוש מורא לנוכח ריבוי הפשתן - הלוא יהודים הם "המעט מכל העמים", ואיך יצליחו לקדש ולהעלות את ענייני העולם הרבים כל-כך. עונה לו ה'פיקח' שדרוש רק ניצוץ אחד היוצא מנפשו האלוקית, והוא כבר ישרוף את ה'פשתן' באש האלוקית. כך בית עשיו נמשל ל'קש', ועלידי אש הקדושה 'שורפים' את כל ה'קש' המיותר והופכים את הדברים הגשמיים לכלי שרת בעבור אור הקדושה.

(רשימות 'חוברת כב, עמ' 160)

פתילות'. הפתילה היא חומר גשמי שהותאם לאחיות האש בו. כך היהודי נדרש להפוך את העולם הגשמי כלי לאורו של הקב"ה. יהודי נוטל את ענייני העולם, מקיים בהם מצוות, וכך הוא עושה מהם 'פתילה' שהאור האלוקי יכול להיאחז בה.

ניפוץ הפשתן

קובעת המשנה שמין הצומח פסול להכנת פתילות, מפני שהצומח מייצג את תכונת הגאווה הפסולה, שעליה הקב"ה אומר: "אין אני והוא יכולים לדור בעולם". אדם המלא גאווה אינו יכול להיות כלי להשראת אור הקדושה.

יוצא מן הכלל הפשתן. אף שגם הוא מן הצומח, דרך גדילתו של הפשתן מצביעה על מהות שונה. גרעין הפשתן מנביט קנה אחד בלבד, בלי ענפים, וממנו מופק הפשתן. הדבר מעיד שמקורו של הפשתן בעולם האחדות, שאינו נפרד מן הקדושה על-ידי הגאווה. ובכל-זאת, כדי ליצור מהפשתן

בתחילת הפרשה רש"י מביא את משל המדרש על גמלים טעונים פשתן שנכנסו אל פחמי אחד. תמה הפחמי: כיצד ייכנס כל הפשתן הזה למעונו הצר. "היה פיקח אחד משיב לו: ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף את כולו".

זו תשובה לחששותיו של יעקב מפני 'אלופי עשיו' הגיבורים שנמנו בסוף הפרשה הקודמת. יעקב דאג כיצד יוכל עם ישראל להתמודד עם כוחות הרשע הרבים כל-כך, ונענה: "ניצוץ יוצא מיוסף שמכלה ושורף את כולם".

ליצור פתילות

הדברים האלה יש להם גם משמעות פנימית בעבודת האדם את בוראו. המשנה במסכת שבת קובעת ש"כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו (אין עושים ממנו פתילות לנרות שבת), אלא פשתן".

תכלית בריאת האדם בעולם היא 'ליצור

אמרת השבוע

עבודה ויגיעה

אחד מחסידיו של ה'צמח צדק' הביא את נכדו אל הרבי וכשנכנס עמו אל חדרו ביקש: "רבי, ברך את נכדי בזיכרון טוב - שיזכור כל מה שראה ושמע בביתנו, שיזכור כל מה שהוא רואה ושמע כעת, ושיזכור כל מה שיראה וישמע אצל הרבי. כשיזכור כל זאת - ממילא יהיה ירא שמים".

השיב לו ה'צמח צדק': "זה יובל שנים שסבי (אדמו"ר הזקן), חותני (אדמו"ר האמצעי) ואני משקיעים עמל ויגיעה שחסידי יראו יראי שמים מתוך עבודה ולא מתוך יראת שמים שבאה בדרך ממילא".

פתגם חסידי

"למה נתנו לאדם שתי עיניים? כדי שבעין אחת יראה את מעלותיו של חברו, ובעין השנייה יראה את חסרונות עצמו" (רבי מאיר מפרמישלין)

החסידות | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

פתגם, הנהגה, ניגון

פתגם חסידי מביא לצלילות הדעת ומנקה את הלב. הנהגה טובה חסידית מאירה את הבית. ניגון חסידי מחזק את התקווה ואת הביטחון, מביא שמחה, ומעמיד את הבית ואת בני הבית בקרן אורה.

(היום יום)

אשרינו

"אשרינו מה טוב חלקנו" - בניגון חסידי; "ומה נעים גורלנו" - בתפילה החסידית; "ומה יפה ירושתנו" - במידות טובות ובאהבת ישראל.

(אגרות קודש)

שדרה של חסיד

חוט השדרה של חסיד הוא הרגש והיוקר בשלושה דברים: סיפור חסידי, ניגון חסידי, ריקוד דקות בעיניים עצומות.

(ספר המאמרים תש"ט)

לזכור ולחונן

זקני החסידים לדורותיהם הזהירו את מחונכיהם, שבכל זמן מזמני השנה יזכרו איך היה נראה זמן זה אצל חסידים בשנים שעברו. איך היה נראה פעם אצל חסידים חודש אלול, איך נראו ימי הסליחות, ההקדמה לראש השנה ויום הכיפורים, זמן שמחתנו, ימי החול, שבתות ומועדי השנה.

(ספר המאמרים תש"ט)

לרצות ולהתייגע

תורת החסידות פותחת שערי בינה ומאפשרת להשיג את ההשגות העמוקות ביותר במחשש ממש. צריך רק לרצות באמת ולהתייגע באמת. אמת היא המפתח הפותח את כל מנעולי ההשכלה.

(לקוטי דיבורים)

חקירה וחסידות

שאלו את הרבי הרש"ב מליובאוויטש מה בין השכלת החקירה לתורת החסידות. השיב הרבי: לימוד החקירה הוא בדרך כלל מתוך קרירות של פריקת עול. הלומד חקירה סופו להסיר את הטלית'קטן והכובע. לימוד החסידות הוא בחמימות של אמונה ובקבלת עול של יראת שמים. הלומד חסידות סופו לחגור אבנט ולחבוש כיפה תחת הכובע.

חסידות כנגלה

לימוד החסידות צריך להיות לימוד מסודר, כלימוד סוגיה בנגלה שבתורה. תחילה צריכים ללמוד את המאמרים המובנים גם למתחילים. אחרי לימוד פרק אחד יש לחזור עליו פעם ושתים, שיהיו בקיאים בו. אחרי סיום המאמר יש לחזור עליו כמה פעמים, עד אשר השכלת העניין של המאמר נקלטת היטב במוח.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

יש קונה עולמו

זה היה למחרת יום הכיפורים בשנת תשמ"ג. איש החינוך ר' מיכאל בן ארוש שהיה בטורונטו, שאליה הוזמן כדי לשמש בעל תפילה בקהילה ספרדית. בבוקר מיהר להתפלל ולצאת לדרך, כדי לשהות בחג הסוכות בחצר הרבי מליובאוויטש.

מארחו קנה בעבורו כרטיס לאוטובוס תיירים מיוחד, המנעים את הדרך הארוכה לנוסעיו. האוטובוס היה אמור לצאת בשעה שמונה בבוקר, אולם הדרך התארכה, והשניים הגיעו אל התחנה כעשר דקות אחרי-כן.

בן ארוש נפרד ממארחו ומיהר אל המסוף, אולם לצערו התבשר כי האוטובוס כבר עזב את התחנה. הפקידה במקום הרגיעה אותו והציעה לו לנסוע באוטובוס לבאפאלו, ומשם לטוס לניו יורק במטוס נוסעים קטן. כך הדרך אף תתקצר ותזול.

את זמן ההמתנה ביקש בן ארוש לנצל להנחת תפילין של רבנו תם, שאותן לא הספיק להניח מיד אחרי תפילת שחרית. הוא הוציא את התפילין והחל לכוון את הרצועות על זרועו.

על ספסל מולו ישב זוג קשישים. הזקן לא גרע ממנו את מבטו. במבט ממוקד עקב אחר הנחת התפילין וצפה בתפילה כולה עד סיומה.

בתוך כך נכנס למקום יהודי חובש כיפה, וכשראה את בן ארוש עומד עטור בתפילין העיר לו שמוטב היה לו היה עושה זאת בפינה מוצנעת. "זה גורם לאנטישמיות", טען.

בן ארוש התעלם מן ההערה והמשיך בתפילתו. כשסיים חלץ את התפילין והחזירן למקומן.

בשלב הזה סימן לעברו הזקן שיתקרב אליו. בן ארוש רכן לעברו. הלה החל לדבר באיטיות ובקול רועד. בן ארוש נבון: האיש דיבר יידיש וספרדית, שפות שאין הוא דובר.

באותו רגע נצנץ רעיון במוחו. הוא פנה אל אותו יהודי שהעיר לו, וביקש שינסה להבין מה הזקן אומר. הלה, שהיה ממוצא אשכנזי, ניגש אל הזקן. השניים שוחחו כמה דקות. בסיומן שב היהודי אל בן ארוש ועל פניו הבעה נבוכה.

התברר שהזקן ניצל שואה, בן למשפחה יהודית שומרת מצוות. במחנה ההשמדה אושוויץ איבד את כל משפחתו ונותר אוד מוצל מאש.

אירועי השואה גרמו לו להתכחש

ליהדותו. ליבו היה מלא כעס על כל העולם, והוא נטש את אמונתו. הוא התחתן עם אישה לא-יהודייה, והזוג קבע את מקום מגוריו בארגנטינה, בעיירה מרוחקת, שאין בה יהודים. כך חי עשרות שנים. בערוב ימיו עברו בני הזוג לעיר לונדון שבקנדה.

עכשיו, כשראה יהודי מניח תפילין, פתאום צף הכול מחדש לנגד עיניו.

הוא נזכר בבר-המצווה שלו, בעיירה, בקהילה, בהווי החיים שהיה ספוג ערכי תורה ומצוות. את ליבו מילאה עכשיו תחושה של חש עשרות שנים: געגוע. לתפילין, לתפילה, לבורא העולם. לחיי הקדושה הנשכחים. ברגע אחד התעוררה הנשמה היהודית שבקרבו.

קעת הוא מבקש שר' מיכאל בן ארוש

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

בלי אכילה ושתייה

אנחנו אומרים 'ימות המשיח' אבל בימות המשיח עצמם יש כמה וכמה תקופות. התקופה הראשונה תשאיר את העולם במתכונתו הנוכחית, אלא שזה יהיה עולם מתוקן. בתקופה השנייה תשתנה מציאות העולם והשיא יהיה בתחיית המתים. התקופה האחרונה והעליונה ביותר היא זו המכונה בדברי חז"ל 'עולם הבא' (יש להבדיל בין 'עולם הבא' העתידי לבין 'עולם הבא' הרוחני והעכשווי, שמשמעותו גן עדן, והמיועד לנשמות לאחר צאתן מהגוף).

את העולם הבא הזה מתארים חז"ל (ברכות יזא): "העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתייה, ולא פריה ורבייה, ולא משא ומתן, ולא קנאה ולא שנאה ולא תחרות, אלא צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה". תקופה זו היא פסגת העלייה של העולם, וזו תהיה תכלית הבריאה כולה.

חוקים חדשים

הדבר דורש הסבר. הלא זה יהיה אחרי תחיית המתים, שבה אפילו הנשמות שבגן העדן יחזרו לעולם הזה ויתלבשו בגוף גשמי. כיצד יוכל גוף גשמי להתקיים בלי אכילה ושתייה?

כדי להבין זאת עלינו להשתחרר מן המוסכמה שחוקי הטבע הם מחוייבי המציאות. נכון, העולם הזה מתנהל על-פי חוקי טבע מסויימים, מכיוון שכך בראו הקב"ה, אולם אין בכך שום הכרח. הרבה תופעות טבעיות יכולות היו להיברא בדרך אחרת לגמרי. וכי הקב"ה אינו יכול לברוא גוף שאינו נזקק לאכילה ולשתייה? ודאי שהדבר ביכולתו, אלא שהוא בחר לברוא גוף שנזקק למזון.

תורת החסידות מסבירה את הסיבה לדרך זו של בריאת הגוף. כיום הנשמה היא המחיה את הגוף. לגוף אין חיים משל עצמו, אלא הוא חי מהנשמה שבקרבו. לכן הגוף זקוק למזון, כי באמצעותו נוצר החיבור בין הנפש לבין הגוף. המזון מזין לא רק את הגוף, אלא גם את הנשמה. וכפי שפירש הבעש"ט (כתר שם טוב כהג, סימן קצד) את הפסוק (תהילים קזה, "רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף" – שכאשר האדם רעב או צמא, הסיבה הפנימית היא ש'נפשם בהם תתעטף' – הנפש משתוקקת למזון הדרוש לה.

ההזדקקות של האדם למזון נובעת מהימצאות ניצוצות אלוקיים באותו מזון. נשמת האדם רוצה להשיג את הניצוצות הללו, ולכן האדם זקוק לאכילה ולשתייה, ובאמצעותן הנשמה משיגה את ניצוצות הקדושה הגבוהים הטמונים בתוך ה'חי', ה'צומח' וה'דומם'.

הגוף יחיה את הנפש

אולם לעתיד לבוא יתהפכו הדברים. לא הנפש תחיה את הגוף, אלא הגוף יחיה את הנשמה. שורשו של הגוף נעלה לאין ערוך מזה של הנשמה. בעוד הנשמה נלקחה מאורו של הקב"ה, הגוף הגשמי שורשו מעצמותו יתברך, שרק בכוחו ויכולתו לברוא יש גשמי מאין ואפס.

בימינו מוסתרת עליונות זו של הגשמיות; אדרבה, הגשמיות נחותה לאין ערוך מהרוחניות. אולם לעתיד לבוא, לאחר שהעולם יזדכך ויהיה כלי לגילוי האמת המוחלטת – תתגלה המעלה העצומה של הגשמיות, עד שהרוחניות תשאב את חיותה ממנה. לכן, באותו זמן תחל הנשמה מלהחיות את הגוף, והיא עצמה תקבל את חיותה מן הגוף הגשמי.

שוב לא יהיה צורך באכילה ובשתייה, מכיוון שכל תהליך בירור הניצוצות כבר יגיע לסיומו. הנפש תחיה מגילוי עצמותו של הקב"ה שיאיר בגוף הגשמי, מכיוון שאז תתגלה מעלתה של המציאות הגשמית.

יניח עמו תפילין.

בן ארוש הודה למתורגמן, ניגש אל הזקן, ובחרדת קודש החל להניח עמו תפילין. כשביקש ממנו לומר 'שמע ישראל' הניח האיש מתוך אינסטינקט את ידו הימנית על עיניו, אך כבר לא זכר את המילים. בן ארוש קרא עמו את 'שמע ישראל' מילה במילה.

כשסיים את הנחת התפילין קרנו פניו של הזקן. הוא נפרד מבן ארוש לשלום והושיט לו כרטיס ביקור שלו. השניים פנו איש לדרכו.

החגים חלפו במרוצה. בן ארוש שהה בחצר הרבי, והחוויה הרוחנית שחווה שם השכיחה לגמרי את סיפור הזקן והתפילין. לאחר שמחת תורה, כשארגן את חפציו לקראת החזרה ארצה, הבחין בכרטיס הביקור.

כמה שניות התלבט, ולבסוף החליט להתקשר. "כיצד אדבר עם האיש?", תהה בליבו. קול של אישה ענה לטלפון. בן ארוש אמר: "שלום", והאישה השיבה בעברית. בן ארוש נדהם. הוא הזדהה, ואז סיפרה האישה על עצמה.

היא מתגוררת בישראל, בעיר רחובות, והיא קרובת המשפחה היחידה של אותו זקן. שלושה ימים אחרי יום הכיפורים התקשרה אליה אשתו של הזקן, וסיפרה לה כי בעלה נפטר וכי לפני פטירתו ביקש שקרובתו היהודייה תטפל בסידורי קבורתו. בעקבות זאת באה לקנדה, ועדיין היא נמצאת שם כדי להסדיר כמה דברים.

בן ארוש הצטער לשמוע על פטירת הזקן, וסיפר לאישה כי הניח עמו תפילין בתחנת האוטובוס בקנדה. "אם-כן, אתה האיש ששימוח כלי-כך את ליבנו!", קראה.

היא סיפרה לו כי אלמנת הזקן גוללה לפניה את קורות יומו האחרון של בעלה. בבוקר ראה יהודי מתפלל בתחנת האוטובוס וביקש גם הוא להניח תפילין. בדרך לביתם אמר לאשתו שזה היום הגדול בחייו. בארוחת הצהריים הקפיד לאכול רק לחם ומעט ירקות. בטרם סעד ניגש לכיור ושפך מים מכוס על שתי ידיו ומלמל משהו קודם שאכל.

כשסיים לסעוד פנה למנוחת צהריים. קודם לכן אמר לאשתו: "אני מבקש שאחרי מותי יקברו אותי בבית עלמין יהודי", וביקש שקרובת משפחתו מישראל תטפל בסידורי הקבורה.

כשבאה אשתו להעירו משנת הצהריים גילתה שהחזיר את נשמתו – טהורה וזכה – לבוראה.

(תודה לר' מיכאל בן ארוש מכפר חב"ד, מספר הסיפור)

איש הייטק מבאר את הרמב"ם

להשוואת גרסאות וכדומה, הייתה פה אמירה: אפשר 'לתפוס' את כל תורת הרמב"ם בכרך אחד, והדבר נגיש לכל אחד ואחד."

עבודה בהתנדבות

ר' יוחאי עובד לפרנסתו בחברת הייטק, אבל אהבתו לתורת הרמב"ם לא הניחה לו. הגשמת החלום הראשון גרמה לו להפשיל שרולים למיזם הבא. "התחלנו להוציא לאור מהדורה מבוארת של משנה תורה. זה ביאור ייחודי, הבנוי על יסוד פירושי הרמב"ם במשנה, תשובותיו ועוד. הרמב"ם רצה שילמדו את הספר עלפי כוונתו, ולא רק שיהיה מדוייק", מטעים ר' יוחאי.

אחרי שביאר את ספר המדע, אהבה וזמנים, הרגיש שהמלאכה קשה. בשלב זה פנה אל כמה ישיבות ואל מכוניס בולטים, מומחים בתחומם. "כמעט כולם עובדים בהתנדבות", הוא מציין ומפרט: "גם המנקה, העורך, ואפילו הפרופסור שזיהה את כל הצמחים. לכולם היה להט גדול ממש. הייתה לנו סייעתא דשמיא אדירה".

להמשיך את הפריצה

הספר האחרון שסיימו בסדרה המבוארת (המוכרת גם בכינוי 'מהדורת מקבילי') היה 'טהרה'. "רמת ההמחשה בספר זה, שהוא מורכב ביותר, הייתה גדולה מאוד", מסביר ר' יוחאי. "זה כולל הרבה איורים וטבלאות, כדי שענייני

מאות אלפים בעולם חוגגים בימים האלה את סיום הרמב"ם היומי. גם ר' יוחאי מקבילי (44) חוגג סיום: השלמת מלאכת ביאור ספרי הרמב"ם, וזאת אחרי עבודה מאומצת של עשר שנים.

בשנת תשס"ד הקים את מפעל 'משנה תורה', כדי "לקדם את הכרת היהדות השלמה עליידי לימוד דברי הרמב"ם, ובפרט ספרו משנה תורה, באמצעות הוצאת מהדורה מדויקת ומבוארת של ספר זה עלפי כתבי הרמב"ם". בהשלמת הביאור המושקע זכה ר' יוחאי להגשים פרוייקט מהפכני, בסיוע צוות מסור שאיגד סביבו.

החלום התגשם

"הכול התחיל בהיותי תלמיד בישיבת 'נתיב מאיר' בירושלים", משחזר ר' יוחאי. "למדתי את הרמב"ם בישיבה והרגשתי שספר הרמב"ם מספק תמונה מדהימה על היהדות, בדרך מסודרת ומעוררת התאווה. באותה עת נחשפתי לתקנה של הרבי מליובאוויטש על לימוד 'הרמב"ם היומי', וזה הכניס אותי למסלול לימוד קבוע בספר. פתאום התחלתי להבין שהרמב"ם לא רק סיכם את ההלכה, אלא התווה לנו דרך חיים.

"ואז נולד אצלי חלום: להוציא את כל הרמב"ם בכרך אחד, מסודר ומדוייק, עלפי כתביידי עתיקים. לימים, בסיוע ישיבת 'אור וישועה', הצלחנו להוציא את הספר. נוסף על ההישג הגדול, שבו נעזרנו באמצעים טכנולוגיים ייחודיים

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

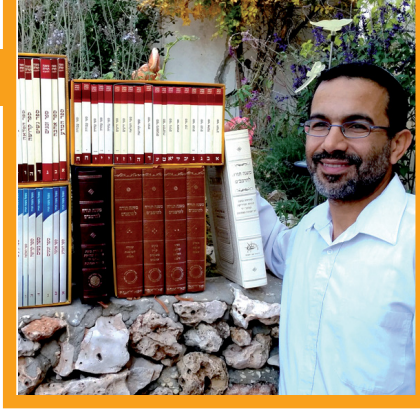
דמי חנוכה

שאלה: מדוע נוהגים לתת לילדים דמי חנוכה?

תשובה: בפשטות, יש בכך משום תוספת שמחה (להורים ולילדים), אבל יש לזה טעמים חשובים יותר:

(א) בימי החנוכה נעשית 'התחדשות התורה' אחרי הניצחון על גזרת היוונים, שביקשו 'להשכיחם תורתך', וכשמתחילים לחנך את הילד לתורה - רגילים לזרוק לו מטבעות או מתנות. יש בזה משום פרס, הניתן כ'מקדמה', לעידוד השקידה וההתמדה של הילדים בלימוד התורה.

(ב) מראים בזה שגם הממון נהפך לרוחניות, כאשר הוא משמש לעניינים כשרים, ובפרט לענייני קדושה.

ר' יוחאי על רקע סדרת הספרים

הטהרה יהיו דבר חי וברור". על תחושותיו ביום שבו הסתיימה המלאכה הוא מספר: "קשה לתאר את השמחה הגדולה. הרגשנו שזכינו להעביר לציבור את דברי הרמב"ם בדרך בהירה וברורה, נאמנה למשנתו".

הוא רואה ביוזמתו המשך לתקנת הרמב"ם היומי: "הרבי חולל את פריצת הדרך הראשונה בכל מה שקשור ללימוד בספר, עליידי התקנה של השיעור היומי. הסדרה שלנו ממשיכה ומעצימה את פריצת הדרך באמצעות כלי נוח ללימוד, הנגיש לכל עם ישראל". ומה הלאה? "מתבשלות תכניות נוספות", הוא מגלה טפח ומכסה טפחיים.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים 'לציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

